

DAGSINS MEINING

Ferðslutrygd á dagskrá

Álvarsamar ferðsluvanlukkur fáa okkum at steðga á og hugsa okkum um. Hvat kann verða gjørt fyri at minka um talið vanlukkum? Nú eru so komin nøkur hugskot fram. Tey flestu hava verið frammi áður. Hetta er tó ikki galdandi fyri uppskotið um eina serstaka skaðanevnd fyri ferðsluvanlukkur. Hetta er ivaleyst eitt skilagott hugskot, eitt uppskot, ið ivaleyst fer at kunna siga okkum nakað um, hvi vanlukkur henda á vegunum. Kenna vit nakrar av orsökunum, kann ivaleyst verða gjørt nakað við hesar serstøku orsøkir. Myndugleikarnir eiga tí at taka uppskotið um eina skaðanevnd frá leiðaranum fyri Ferðslutrygd í størsta álvara.

Men tað verður ikki nóg mikið við eini skaðanevnd fyri ferðsluvanlukkur. Henda nevnd kemur ikki inn í myndina fyrr enn vanlukkan er hend. Sjálvandi kann arbeiðið hjá eini skaðanevnd nýtast í fyrirbyggingini av vanlukkum í ferðsluni. Men ein nevnd eina er ikki nóg mikið. Her má verða fylgt upp við øðrum tiltøk-um, og tiltøkini mugu samskipast. Ein spurningur er ferðin og eftirlitið við ferðini. Ein annar spurningur kundi verið: eru krøvini til koyrilæruna nóg høg? Eiga vit ikki umhugsa heilt at umskipa koyrifrálær-una og geva hesari undirvising sama status sum onnur undirvising hevur, sum t.d. tann, ið almenna undirvis-ingarverkið hevur ábyrgdina av?

Ella við øðrum: átti koyrilæran ikki at verið undir somu skipan sum onnur undirvising? Hvørji krøv eiga at verða sett til innihaldið í koyrifrálæruni? Átti t.d. ikki ein lærugrein sum sálarfrøði at verða partur av innihaldinum? Hvat við pedagogiska partinum av koyrilæruni? Hvør tryggjar koyrilærarum ta eftirlútbúgving og ta dagføring av útbúgvingini, sum ein og hvør, sum virkar sum lærari, støðugt hevur tørv á? Hvi skal tað kosta at taka koyrikort? Hevði tað ikki børt munandi um ferðslutrygdina, um koyrilæran var ókeypis, koyriskúlamir vóru almennir og koyri-lærararnir settir í fast starv hjá Mentamálaráðnum ella hjá viðkomand bygdað ella bóráðið?

Ein áhugaverdur spurningur er spurningurin um eina royndartíð fyri bilføraran. Tað er ivaleyst eitt gott hugskot við einum treytaðum koyrikortið við eini royndartíð, soleiðis sum Bjarni Djurholm, landsstýrsimaður, nevndi í SvF hóskvøldið. Hetta hevur verið nevnt áður. Men er tað rætt og skilagott bert at lata hesar treytir verða galdandi fyri ungar bilførarar? Her er nógv at hugsa um, og ferðslu-tryggin er eitt hitt mest álvarsama mál í okkara tíð. Ferðsluvanlukkurnar eru ræðuligir sorgarleikir, og øll kenna vit djúpa samkenslu við teimum, sum missa, sum koma til skaða, ella sum á annan hátt verða rakt av vanlukkunum. Tað er umráðandi, at nakað verður gjørt við hesar afturvendandi óhugnaligu sorgarleikir, sum skelka og elva til so stóra sorg og neyð. Vónandi fara allar góðar kreftir nú til verka við hesum álvarsmáli.

Sosialurin

Sosialurin

Sosialurin

Stovnaður: 1927

Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller

jan@sosialurin.fo

Blaðstjóri: Eiríkur Lindenskov

eirikur@sosialurin.fo

Figgjarleiðari: Jákup Mørk

jakup@sosialurin.fo

Marknaðardeild: lysing@sosialurin.fo

Finnbjörg Nattestad

finnbjorg@sosialurin.fo

Durita Simonsen durita@sosialurin.fo

Eitt hjartasuff

Finnur Helmsdal

Í samband við at danskur psykiatribussur vitjaði her á landi var stutt samrøða í morgunsending Útvarpsins við tvey starvsfólk á psyki-atrisku deild. Sum onkun tíð áður, so fari eg at nýta høvi til at fegnast um til-takið og alt annað, hesi ágrýtnu og áhugaðu starvs-fólkini har úti gera fyri okkara sálarsjúku. Tað er stuttligt at uppliva hvussu til dystin fús hesi somu starvsfólk eru og hava ver-ið, hvussu tey royna at pynta um annars ikki alt ov vøkru myndina, okkara

Læknin og Sandoy

Gerhard Lognberg,
borgarstjóri í Skopun og
løgtingslimur

Bill Justinussen landstýris-maður, hevur nakrar við-merkingar til tað, sum er skriva um læknarnar í Sandoy. Eg vil siga, at í løtuni hava vit góðan lækna í hvussu so er eitt hált ár fram.

Hetta við læknanum í Sandoy hevur verið terpa aftur og fram og kennur tú mína støðu í hesum málið: Sandoy skal hava lækna alt døgnið, eingin ivi um tað.

myndugleikar hava teknað av hesum øki seinastu nógvu árin.

Tó fari eg eisini at nýta høvi til at koma við einum hjartasuffi. Eitt av starvsfólkunum málbar seg nakað soleiðis í áður-nevndu sending: "Sálar-sjúka er ein sjúka, og eiga

vit at siggja og fara við sálarsjúkum, sum eru tey sjúk". Viðkomandi sigur so nakað soleiðis: "Ofra verða sálarsjúk sett í bás við t.d. menningartarnað, og tað er ikki so heppið".

Ein hugsar beinanvegin: "Eru vit allikavæl ikki komin longur"?

Um ta tíðina, tá MBF varð sett á stovn fyri gott 20 árum síðan, hoyrdist nevni-liga júst sama sjónarmið frá onkrum brekkbólkum: „ vit vilja ikki verða sett í bás við tey evnaveiku (sum menningartarnað tá vórðu rópt)".

Arbeiða vitvið og fyri menniskjum við serligum

konsultatiónirnar tiknar frá bygðunum og nú liður væl at taka læknarnar við. Eg skilji teg væl Bill, at tað er ringt at fáa lækna, tí tað var tað eisini áðrenn tú kom, so hesin trupuleikin kann sum so ikki bara verða tín.

Men so har frá at hoyra og siggja teg royna at rætt-visgerða at eingin lækni skal verða partar av tíðini í Sandoy, tað er bæði grátuligt og láturligt.

Nei tað er einki andstöðu tos at man ger vart við at lækni skal verða í Sandoy. So sigur Bill Justinussen at tá samanum kemur hava vit góða kommunlækna tæn-

astu. Veitst tú hvat? So hevur tú lurtað illa eftir tí, sum vit hava roynt at fingið fram: tænastan í Sandoy hevur verið út av lagi.

Skilji eg teg rætt so hevur tú slept endanum, og meinar at vit í Sandoy skulu klára okkumuttan lækna.

Vónandi er tað ikki meiningin, men tak málið í álvara, so hesin trupuleikin ikki kemur aftur. Sum sakt hava vit góðan lækna sum er og eitt hált ár fram.

Hetta má verða eitt minsta krav, tí at leggja Sandoy við ongum lækna frá kl. 16 á kvøldið til kl. 8 um morgunin, og frá kl. 16 fríggjadag og til kl. 8 mánamorgum er einki minni enn ein katastrofa. Nei Bill. Fyrst vóru

merkingar til hesi fyrir-brigdi - tað veri seg máls-liga, men helst best við eini tekning/mynd? Niðri á vøllinum? Upp á vøllin

Uppi á vøllinum? Niðan á vøllin? Oman á vøllin? Heim á vøllin

Hvussu við at vera

Nýggja bókin um Tjaldur komin

Bjarni Ákesson Filholm er
hálvur føroyingur. Hann er
føddur í Vestmanna í 1952,
mamman er føroysk og pápin
danskur. Hann arbeiðir
dagliga sum bókarvørur á
Hjerring Bibliotek, sam-
stundis sum eisini gevur
bókur út

Danska forlagið, For-laget Nautilus, hevur givið út bókina: "Fire skibe med navnet Tjaldur", sum Bjarni Ákesson Filholm hevur skrivað. Bókin er tann triðja í røðini um føroysk ferða-mannaskip

BÓKAÚTGÁVA

Magnus Gunnarsson
maggi@sosialurin.fo

Bjarni Ákesson Filholm gav í 1999 út eina bók um Tjaldur, sum bleiv útseld eftir stuttari tíð. Nú er nýggjasta bókin "Fire skibe meda navnet Tjaldur" útkomin. Bókin er ikki endurprent av tí fyrru, men ein heilt nýggj bók.

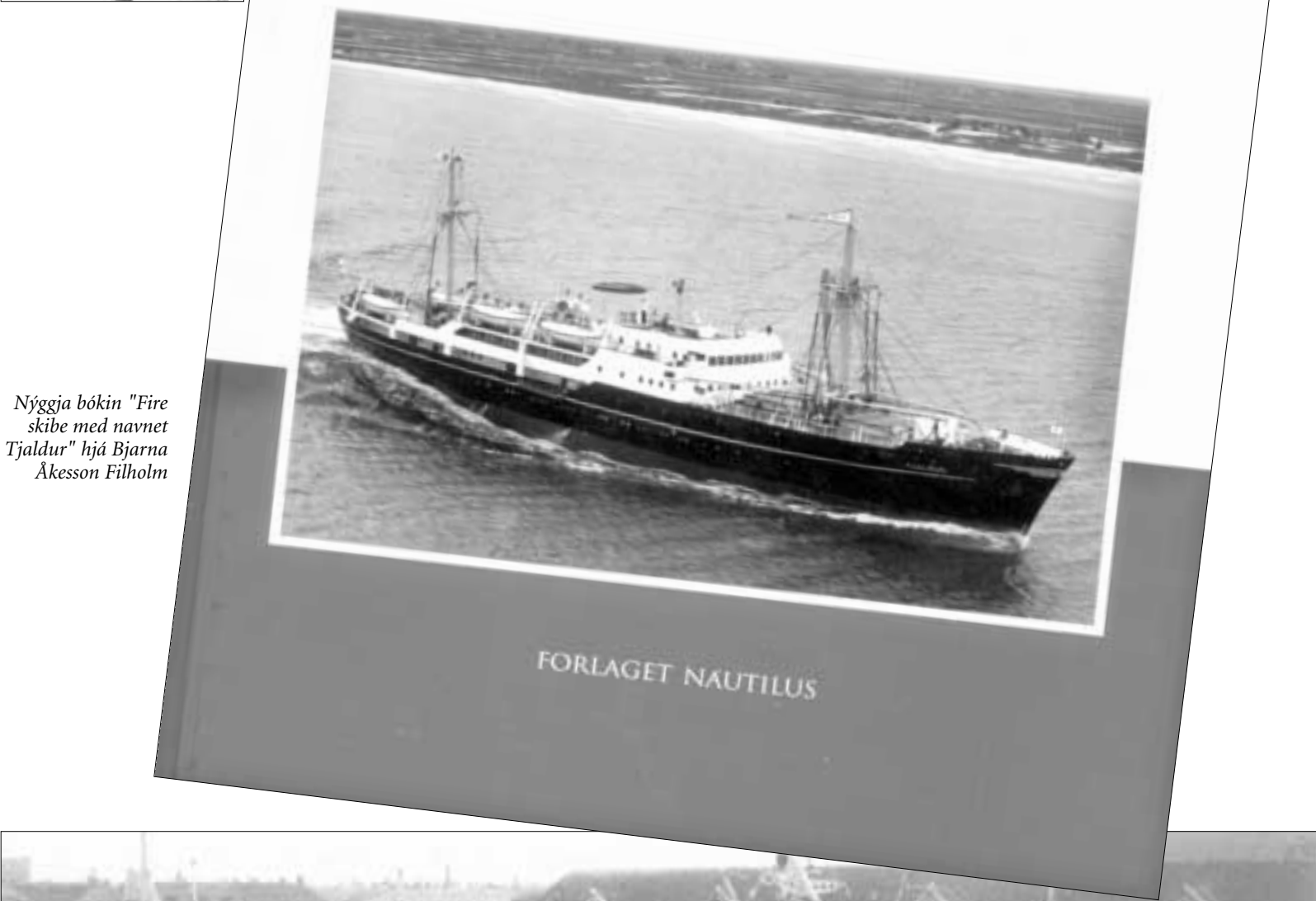
Frá 1925 til 1969 vóru ferðamannaskipini, sum vórðu nevnd Tjaldur hjá Skipafelagnum Føroyar, týðningarmesta sambandi millum Føroyar og Danmark og útheimin yvir-høvir.

Í bókini er eitt innleið-andi kapitull við søguligum atlitum sambandi millum Føroyar og umheimin. Síðan verður sagt frá við góðum myndum og teksti um hesi fyra skipini og um teira lagnur.

Bókin er merkt av, at rit-høvundurin er hevur stóran áhuga fyri tí, hann skrivur um. Hann greiðir eisini sera livandi frá sínum egnu upp-livingum á túrum millum Føroyar og Danmark.

Tað er danska forlagið, Forlaget Nautilus, sum gevur bókina út. Forlagið bleiv stovnað í 1999 við tí endamáli at geva út bókur um danskar ferjur og ferða-mannaskip. Fyrsta bókin ið forlagið gav út var bókin Tjaldur hjá Bjarna Ákesson Filholm. Síðan eru fleiri áhugaverdar bókur komnar frá Forlaget Nautilus.

Bókin "Fire skibe med navnet Tjaldur" er 120 blaðsíður við nógvum myndum, eisini litmyndum. Bókin er nú at fáa í bókaúðunum kring landið.

Nýggja bókin "Fire skibe med navnet Tjaldur" hjá Bjarna Ákesson Filholm

Tjaldur og Blikur hjá Skipafelagnum liggja her saman á Asiatisk Plads í Keypmannahavn. Blikur sakk í 1963